

Postul Mare: timp de convertire, post, rugăciune și caritate

Sfânta Biserică ne învață că timpul Postului Mare este un moment forte de convertire, iar credincioșii sunt invitați să arate în mod cât mai dinamic și concret cele trei elemente care ne întăresc sufletul și ne conduc la sfințenia dobândită prin iertarea păcatelor: postul, rugăciunea și faptele de caritate (printre care se numără și pomana).

În Catehism putem găsi diferite explicații despre pomană (gest caritabil), post (gest de dăruire) și rugăciunea (gest de speranță) din Postul mare. Toate aceste gesturi completează actul principal, adică actul penitențial care arată convertirea totală.

Paragrafele 1434 și 1438 din Catehism stabilesc că practicarea iubirii, precum eforturile făcute pentru împăcarea cu aproapele în timpul celor 40 de zile de Post, sunt un mijloc de obținere a iertării de păcate și contribuie la *"purificarea radicală înfăptuită de Botez"*. Astfel practicarea solidarității față de cei nevoiași este mărturie a iubirii fraterne, dar și practicarea dreptății plăcute lui Dumnezeu.

Practicarea iubirii, afirmă Prima Scrisoare a Sfântului Petru (4.8) *"acoperă o mulțime de păcate"*. Doctrina catolică afirmă de asemenea că *"Aceste momente sunt deosebit de favorabile pentru exercițiile spirituale, liturgiile penitențiale, pelerinajele în semn de pocăință, privațiunile de*

bunăvoie ca postul și pomana, împărtășirea frățească a bunurilor (opere caritative și misionare)”.

Să vorbim un pic despre aceste trei aspecte. Mai întâi **rugăciunea**: nu trebuie să uităm că ea stă la baza credinței creștine. Nu putem menține dialogul cu Dumnezeu decât prin intermediul rugăciunii. Când ucenicii îl întreabă pe Isus cum ar putea ”vorbi” cu Dumnezeu, Isus îi învață rugăciunea Tatăl nostru.

În ceea ce privește **postul**, Catehismul Bisericii Catolice ne spune că *”credincioșii vor respecta postul prescris de biserica lor”*, apoi continuă: *”Atitudinea corporală (gesturi, îmbrăcăminte) va exprima respectul, solemnitatea, bucuria acestui moment în care Cristos devine oaspetele nostru”.*

Referitor la **pomană**, este important să amintim că aceasta este tot mai exclusă de societatea materialistă în care trăim. Această practică însă are menirea de a trezi în inimile oamenilor sentimentul de caritate și de împărtășire, sentimente ce se pot manifesta nu doar dăruind din banii noștri ci și prin dăruirea unui cuvânt prietenos, un sfat sau un zâmbet. Să împărtășim ceea ce avem poate fi un exemplu de pomană.

Perioada Postului Mare le oferă Conferințelor Vincențiene ocazia să inițieze activități în parohii, capele, comunități și să-i invite pe credincioși la practicarea iubirii pentru a mărturisi în mod concret ceea ce Biserica ne cere: o viață de convertire, penitență și speranță în Învierea Domnului.

Doresc să le transmit vincențienilor din lumea întreagă ca în aceste zile de post când suntem invitați să trăim credința într-un mod mai desăvârșit să căutăm să trăim un timp de intimitate totală cu Divinitatea, să ne îndreptăm inima spre Dumnezeu prin intermediul postului, carității și a rugăciunii, pregătindu-ne astfel pentru Paștele Domnului.

Fratele Renato Lima de Oliveira

al XI-lea Președinte Internațional

traducere sora Magdalena